

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **M. S. N.**
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
zastoupen Mgr. Markem Sedlákem, advokátem sídlem 602 00 Brno,
Milady Horákové 13

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlím 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 9. 2025 č. j. OAM-730/BA-BA01-HA15-2025, o udělení mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

jen zákon o azylu). Žalobce namítal, že žalovaný v rámci svých úvah zcela opomíjí fakt, že se nachází v České republice a není zřejmé, jak by se měl domáhat ochrany u orgánů Vietnamu a teprve po neúspěšnosti této ochrany se vrátit do České republiky a žádat o mezinárodní ochranu. Pokud se vrátí do Vietnamu a bude se neúspěšně domáhat ochrany proti lichvářům u tamních orgánů veřejné moci, nastanou přesně ty důsledky, před kterými se chce azylem v České republice ochránit. Je tedy zřejmé, že se nemůže obrátit na příslušné orgány Vietnamu bez toho, že by se sám ohrozil. Za této situace je závěr žalovaného, že musí nejprve využít ochrany orgánů Vietnamu, nesprávný. Úvahy žalovaného se nezabývají tím, jaká je skutečná možnost domáhat se účinně ochrany práv pro oběti lichvy v praxi. Žalovaný opomíjí vysokou míru korupce ve Vietnamu, což žalovanému musí být známo z jeho činnosti. Přestože se příslušné orgány Vietnamu snaží korupci potírat, její míra je nesrovnatelně vyšší než v České republice. Lichváři, u kterých se občané Vietnamu zadlužili, mají vždy krytí ze strany policie. Naopak v případě informování policie se situace oběti lichvy výrazně zhorší. Žalovanému musí být i z jeho praxe známo, že takových vietnamských žadatelů o mezinárodní ochranu, jako je on, je větší množství a také to, že se na ochranu před lichváři neobracejí na příslušné ochrany Vietnamské socialistické republiky, ale raději odcházejí do zahraničí, a že to musí mít důvod v nějaké systémové nemožnosti domáhat se ochrany. Žalovaný však tuto svoji vědomost v rámci svých úvah nijak nehodnotí. Žalobce dále namítal, že odpovědi Ministerstva zahraničních věcí České republiky na dotazy žalovaného ohledně půjček, úvěrů a lichvy ve Vietnamu obsahují pouze všeobecné informace ohledně právní úpravy půjček ve Vietnamu, legislativy týkající se lichvy apod. Tyto odpovědi však neobsahují žádné informace ohledně skutečné vymahatelnosti práva pro oběti lichvy, pokud se obrátí na policii, která sama s lichváři spolupracuje. Žalovaný měl proto dokazování doplnit, aby pro své rozhodnutí měl k dispozici nejen informace o vietnamské právní úpravě, ale i informace o skutečné vymahatelnosti práv z této právní úpravy vyplývající. Odpovědi MZV ČR neobsahují žádné informace o míře korupce v případě orgánů Vietnamu a o možné spolupráci lichvářů s policií na úkor obětí lichvy.

2. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal především na odůvodnění napadeného rozhodnutí, z něhož obsáhle citoval, rovněž tak z relevantní judikatury Nejvyššího správního soudu.
3. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen s. ř. s.), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
4. Krajský soud v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl o žalobě bez nařízení jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce nesouhlas s projednáním věci bez nařízení jednání soudu ve stanovené lhůtě nesdělil.
5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 2. 7. 2025 podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. V žádosti a v rámci údajů a v pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl kromě jiného, že z Vietnamu vycestoval letecky v r. 2019 do Rumunska, kde pobýval asi do října 2021. Poté odcestoval do Německa. Tam byl pár měsíců a do České republiky přicestoval na přelomu srpna/září 2022. Kromě Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

rumunského pracovního víza neměl udělena žádná víza ani povolení k pobytu v jiných státech. Ve vlasti nebyl trestně stíhán, neměl tam problémy kvůli své rase, národnosti, náboženství, pohlaví, příslušnosti k sociální skupině či politickému přesvědčení. V případě návratu do Vietnamu je ohrožen jeho život vietnamskou mafií. Dluží finanční prostředky bance a pokud nebude mít peníze, přijde o bydlení. Největší obavy však má z mafie. Finanční prostředky sice dluží syn, ale pokud dluh neuhradí, finanční prostředky vymůžou po kterémkoliv členu z rodiny. Jemu osobně od r. 2019, kdy se již zdržoval v EU, nikdo nevyhrožoval. Tady byl v bezpečí, ve Vietnamu by mu hrozila smrt. Žalobce dále tvrdil, že mafie již synovi vyhrožovala, a to v březnu 2024. Syn totiž dluh přestal splácet. Na dotaz správního orgánu, zda se jeho rodina v souvislosti s výhrůžkami obrátila na policii, odpověděl, že rodině bylo vyhrožováno, že zavolají-li policii, zabijí je. Proto se ze strachu na policii neobrátili. Žalobci osobně vyhrožováno není. Přestěhováním do jiné části země své problémy nevyřeší. Našli by jej všude. Po opuštění Vietnamu pomáhal dluh splácet. Proto chce požádat o azyl, aby mohl vydělat peníze a pomoci se splácením dluhu. Co se týče dalších skutkových zjištění z pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany, krajský soud v podrobnostech odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť tam uvedená skutková zjištění jsou správná a korespondují s obsahem správního spisu.

6. Součástí správního spisu jsou rovněž informace shromážděné žalovaným ohledně politické, bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv ve Vietnamu. Při posouzení žádosti žalobce žalovaný konkrétně vycházel z informace OAMP, Bezpečnostní a politická situace ve Vietnamu, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, ze dne 23. 5. 2025 a Informace MZV ČR č. j. 100348-6/2025-MZV/LPTP, ze dne 21. ledna 2025, půjčky, úvěry a lichva.
7. Ze správního spisu se dále podává, že v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu byla dne 17. 7. 2025 žalobci dána možnost se v rámci seznámení se s podklady rozhodnutí seznámit se s uvedenými informacemi, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či uvést jakékoli nové skutečnosti nebo informace. Žalobce této možnosti využil, s informacemi se nechtěl seznámit, nenavrl žádné další podklady pro rozhodnutí a nechtěl uvést žádné nové skutečnosti nebo informace, které by měl správní orgán zohlednit v rozhodnutí.
8. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany je legalizace pobytu na území České republiky, chce zde zůstat a pracovat, aby mohl splácet synovi dluhy. Návrat do vlasti odmítá, jelikož se obává jednání věřitelů syna.
9. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu, obstaral si dostatek informací k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně politické, bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv ve Vietnamu soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Z rozhodnutí je patrné, jaký skutkový stav vzal správní orgán za rozhodný, jak uvažil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem rozhodné skutečnosti posoudil.
10. Tvrdil-li žalobce, že se důvodně obává vycestování do své vlasti, neboť jeho syn má dluh z titulu nebankovní půjčky, pak se nejedná o azylově relevantní důvod ve smyslu § 12 písm.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

a) zákona o azylu, ani o azylově relevantní důvod dle § 12 písm. b) zákona o azylu, podle něhož se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště. Podle setrvalé a rozsáhlé judikatury Nejvyššího správního soudu nejsou ekonomické důvody a s tím související těžké životní podmínky relevantní pro udělení mezinárodní ochrany. Tuto irelevantnost vyjádřil Nejvyšší správní soud (např. v rozhodnutích č. j. 4 Azs 23/2003-65, č. j. 3 Azs 20/2003-43). Potíže se soukromými osobami ve státě původu spočívající například ve vyhrožování či vydírání, nelze bez dalšího považovat za důvody pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu, ani je nelze považovat za důvody pro udělení doplňkové ochrany. Za pronásledování se považuje ohrožení života nebo svobody, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání, pokud jsou prováděna, podporována či trpěna úřady ve státě, jehož je cizinec státním občanem, nebo pokud tento stát není schopen odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před takovým jednáním (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Azs 440/2004-53). Kroky státních orgánů na ochranu před vážnou újmou lze mít za přiměřené, a tudíž ochranu za poskytnutou, mimo jiné tehdy, je-li ve státě, kam má být žadatel navrácen, zaveden účinný systém pro odhalování, stíhání a trestání jednání představující pronásledování nebo způsobení vážné újmy a žadatel má k této ochraně přístup (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 Azs 48/2008-57). Z Informace MZV ČR č. j. 103348-6/2025-MZV/LPTP ze dne 21. 1. 2025, Půjčky, úvěry a lichva vyplývá, že poskytnutí půjčky mezi fyzickými osobami je legální, avšak je zde stanovena maximální výše úrokové sazby na 20 % p.a. „Úvěry načerno“, které vybočují ze zákonných mezí při půjčování peněz mezi fyzickými osobami a s nimi související patologické jevy, jsou vietnamskými úřady vnímány jako nežádoucí. Vietnam disponuje dostatečnou legislativou v občansko – právní a trestně – právní úpravě, přičemž vláda má v plánu vytvořit speciální zákon upravující tuto problematiku a novelizovat příslušná ustanovení občanského zákoníku. Pokud je mezi fyzickými osobami poskytnuta půjčka, úroková sazba nesmí přesáhnout 20 % ročně. V případě poskytnutí půjčky s úrokovou sazbou 20 až 99 % p.a., dlužník může ke své ochraně využít občanského soudního řízení. V případě poskytnutí půjčky s úrokovou sazbou 100 % a výše, se jedná o trestný čin lichvy a dlužník se může obrátit o pomoc na orgány činné v trestním řízení, tj. soud, státní prokuraturu, ale zejména na policii. Oběť trestného činu lichvy není za uzavření úvěru postihována. Z citované informace také plyne, že občané Vietnamu mají možnost obrátit se s žádostí o pomoc na příslušné státní orgány a domoci se ochrany své osoby a svých práv.

11. Dle názoru soudu skutečnost, že žalobce možnost ochrany ze strany státních orgánů dosud nevyužil, nelze klást státu původu k tíži. Soud souhlasí se závěrem žalovaného, že tím, že tak dosud žalobce neučinil, současně neprokázal, že by mu domovské státní orgány tuto pomoc odepřely. Současně tím ani neprokázal, že pokud by se na státní orgány s žádostí o pomoc obrátil, že by mu tato pomoc nebyla účinně poskytnuta. Žalobce tedy nevyužil všechny zákonné prostředky k ochraně své osoby. Situace žalobce tak, jak ji sám správnímu orgánu rozhodujícímu o udělení azylu vylíčil, a na státní orgány se neobrátil, je závěr správního orgánu o absenci důvodů pro udělení azylu dle § 12 a § 14a zákona o azylu zcela v souladu s ustálenou judikaturou. K tomu soud poznamenává, že požadavky na podklady

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

pro rozhodnutí žalovaného se zabýval Nejvyšší správní soud např. v rozsudku č. j. 1 Azs 105/2008-81, podle něhož musí být užitě podklady relevantní, důvěryhodné a vyvážené, aktuální a ověřené z různých zdrojů, transparentní a dohledatelné. Ze správního spisu dle názoru soudu plyne, že podklady žalovaného tyto požadavky splňují. Ostatně žalobce vůči podkladům nic konkrétního nenamítal v průběhu správního řízení a nelze tak hovořit o vyvrácení v nich uvedených skutečností ve smyslu výše citované judikatury. Soud považuje tvrzení žalobce, že v případě informování policie se situace obětí lichvy výrazně zhorší, že ve Vietnamu panuje vysoká míra korupce, že policie sama s lichváři spolupracuje, jsou ničím nepodložená tvrzení, která z podkladů rozhodnutí nevyplývají a žalobce sám k tomu nic nedoložil. Pouhá subjektivní nedůvěra ve schopnost vnitrostátních orgánů ochránit cizince před kriminálními živly, není azylově relevantním důvodem, neodůvodňuje rezignaci na využití ochrany státu (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 7/2004-37, č. j. 5 Azs 66/2008-70). Krajský soud v daných souvislostech rovněž poukazuje na to, že správní orgán zjišťuje skutkový stav v rozsahu možných důvodů pro udělení mezinárodní ochrany, jež vycházejí ze žadatelovy výpovědi v průběhu řízení o mezinárodní ochraně. Nepřísluší mu tak domýšlet právně relevantní důvody pro udělení azylu žadatelem neuplatněné a posléze k nim činit příslušná skutková zjištění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 22/2003-41). Primárním zdrojem informací podstatných pro udělení mezinárodní ochrany je právě samotný žadatel (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Azs 1/2013-38). Soud se zcela ztotožňuje s právními názory žalovaného, a proto v podrobnostech odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

12. Soud uzavírá, že neshledal vady správního řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí. Žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav věci, rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, soud žalobu proto jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
13. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 30. 12. 2025

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.